

Warszawa, dnia 23 kwietnia 2026 r.
KIGEiT/666/04/2026

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji
Ref: HT.6365

Stanowisko **Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji** **ws. projektu nowelizacji rozporządzenia GBER (General Block Exemption Regulation).**

W nawiązaniu do prowadzonych konsultacji projektu nowelizacji rozporządzenia GBER (General Block Exemption Regulation), w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, przekazuję następujące uwagi:

1. Uwagi ogólne

Projektowane zmiany rozporządzenia GBER w obszarze łączności elektronicznej istotnie rozszerzają zakres dopuszczalnej pomocy publicznej, w szczególności w odniesieniu do sieci szerokopasmowych i mobilnych. Kierunek ten co do zasady należy ocenić pozytywnie, jednak proponowanym rozwiązaniom nie zawsze towarzyszą wystarczające gwarancje zapewniające skuteczne wsparcie konkurencji, przejrzystość interwencji oraz ochronę wcześniejszych inwestycji realizowanych przy udziale środków publicznych. W konsekwencji istnieje ryzyko, że pomoc publiczna – mimo formalnej zgodności z rynkiem wewnętrznym – nie przełoży się w pełni na trwałe korzyści dla struktury rynku ani dla użytkowników końcowych.

2. Kryteria kwalifikowalności obszarów i sieci (art. 71-72)

Projektowane kryterium dopuszczające pomoc publiczną na obszarach, gdzie istnieje co najwyżej jedna sieć oferująca prędkości w przedziale 100–300 Mb/s, rodzi poważne wątpliwości praktyczne i interpretacyjne. W szczególności nie zostało jasno określone, w jaki sposób należy mierzyć i weryfikować parametry jakościowe usług, zwłaszcza w odniesieniu do tzw. godzin szczytu. Brak jednolitej metodologii może prowadzić do rozbieżnych ocen tych samych obszarów w poszczególnych państwach członkowskich oraz do zwiększonej uznaniowości po stronie organów wdrażających programy pomocowe.

W odniesieniu do sieci mobilnych projekt opiera się na formalnym, generacyjnym podejściu do oceny istnienia sieci („tej samej lub bardziej zaawansowanej generacji”). Takie ujęcie nie uwzględnia jednak rzeczywistych możliwości świadczenia usług ani faktycznej jakości sieci dostępnej dla użytkowników końcowych. Sam fakt emisji sygnału sieci danej generacji w danym miejscu (który może w danym miejscu wprawdzie występować, ale być niskiej jakości) nie przesądza bowiem o zdolności sieci do realizacji oczekiwanych usług, w tym obsługi zaawansowanych zastosowań.

Szczególnie problematyczny jest brak rozróżnienia pomiędzy architekturą 5G NSA i 5G SA. Uznanie obszarów pokrytych wyłącznie siecią 5G NSA za obszary „objęte siecią tej samej generacji” może w praktyce prowadzić do wyłączenia wszystkich obszarów, gdzie taka sieć występuje z możliwości wsparcia publicznego, mimo że nie umożliwiają one świadczenia usług wymagających pełnej architektury 5G SA. Zasadne byłoby zatem odejście od czysto zerojedynkowego kryterium istnienia sieci na rzecz podejścia uwzględniającego parametry jakościowe oraz rzeczywisty zakres funkcjonalny sieci.

3. Dostęp hurtowy – zakres obowiązków i warunki cenowe

Utrzymanie obowiązku zapewnienia hurtowego dostępu do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych jest kluczowym elementem zapewnienia, by pomoc publiczna realnie wzmacniała konkurencję. Jednocześnie projektowane przepisy w niektórych obszarach osłabiają dotychczasowe zabezpieczenia.

W szczególności katalog usług hurtowych powinien mieć wyraźnie charakter minimalny, a nie zamknięty. Obowiązki beneficjentów pomocy powinny ewoluować wraz z rozwojem technologii, strukturą rynku i potrzebami konkurencji, tak aby infrastruktura finansowana ze środków publicznych pozostawała przyszłościowa i efektywnie wykorzystywana.

Szczególne znaczenia nabiera utrzymanie jednoznacznego, bezwzględnego obowiązku zapewnienia dostępu do usługi bitstream (BSA), która w praktyce rynkowej stanowi podstawowy produkt hurtowy umożliwiający świadczenie konkurencyjnych usług detalicznych. Jakikolwiek osłabienie tego obowiązku może prowadzić do ograniczenia rzeczywistego wykorzystania infrastruktury wybudowanej z udziałem środków publicznych.

Równie istotne jest zachowanie jasnych zasad ustalania opłat hurtowych. Brak odniesienia do metod kalkulacji cen stwarza ryzyko nadmiernej uznaniowości, ustalania warunków formalnie dostępowych, lecz ekonomicznie zaporowych oraz osłabienia konkurencji detalicznej. Z perspektywy skuteczności pomocy publicznej zasadne jest, aby przepisy GBER jasno wskazywały ramy ustalania opłat hurtowych w sposób umożliwiający świadczenie usług po konkurencyjnych cenach na rynku detalicznym.

W przypadku sieci mobilnych obowiązek dostępu hurtowego powinien pozostawać w racjonalnym związku z zakresem finansowania publicznego. Nakładanie obowiązków dotyczących udostępniania elementów aktywnych sieci, które nie były finansowane ze środków publicznych, prowadzi do przenoszenia nieproporcjonalnych kosztów i ryzyk na beneficjentów pomocy, co może osłabiać atrakcyjność i efektywność projektów.

4. Sieci dosyłowe (art. 73)

W odniesieniu do sieci dosyłowych konieczne jest doprecyzowanie relacji pomiędzy możliwością udzielenia pomocy publicznej a zobowiązaniami wynikającymi z decyzji rezerwacyjnych w zakresie częstotliwości. Pomoc publiczna nie powinna być automatycznie wykluczona wyłącznie z tego powodu, że dany obszar objęty jest zobowiązaniami regulacyjnymi, o ile wsparcie nie finansuje minimalnych obowiązków, lecz pozwala na poprawę jakości, niezawodności lub skalowalności sieci wykraczającą poza te zobowiązania.

5. Vouchery dla konsumentów (art. 75)

Proponowany próg 30 Mb/s jako kryterium podnoszenia standardu usług w ramach voucherów konsumenckich nie odpowiada aktualnemu poziomowi rozwoju rynku ani ambicjom polityki cyfrowej UE. Instrument ten powinien w większym stopniu wspierać migrację użytkowników do usług o parametrach co najmniej 100 Mb/s lub wyższych.

Jednocześnie konieczne jest jednoznaczne doprecyzowanie, do jakiego rodzaju prędkości odnosi się wskazany parametr (minimalnej, zwykle dostępnej czy maksymalnej), aby uniknąć rozbieżności interpretacyjnych i zapewnić jednolite stosowanie przepisów.

6. Nowe kategorie pomocy – odporność infrastruktury i cyberbezpieczeństwo

Zasadne jest rozszerzenie GBER o nowe kategorie wyłączeń z obowiązku notyfikacji, obejmujące wsparcie odporności infrastruktury telekomunikacyjnej oraz cyberbezpieczeństwa. Inwestycje w zasilanie awaryjne, rozwiązania energetyczne, odporność na skutki zmian klimatu oraz zabezpieczenia cybernetyczne mają kluczowe znaczenie dla funkcjonowania państwa, gospodarki i społeczeństwa, a jednocześnie nie generują bezpośrednich przychodów rynkowych.

Umożliwienie szybkiego i uproszczonego udzielania pomocy publicznej w tym zakresie pozwoliłoby skuteczniej reagować na rosnące ryzyka systemowe oraz zapobiegać powstawaniu obszarów o obniżonej odporności infrastrukturalnej i cyfrowej.

Podsumowanie

Projekt zmian rozporządzenia GBER wymaga dalszego doprecyzowania, aby rozszerzenie zakresu dopuszczalnej pomocy publicznej szło w parze z realnymi gwarancjami konkurencji, przejrzystości i stabilności regulacyjnej. Tylko takie podejście pozwoli zapewnić, że pomoc publiczna w sektorze łączności elektronicznej będzie skutecznie wspierać cele rozwojowe, społeczne i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, przynosząc trwałe korzyści użytkownikom końcowym i rynkowi.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński